

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Co/76/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7822202471
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Dudíková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2025:7822202471.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Dudíkovej a sudcov JUDr. Petra Tutka a JUDr. Borisa Brondoša v spore žalobcu: A. B. C., nar. XX. XX. XXXX, bytom D. XXX, E., zastúpeného JUDr. Attilom Elekom, advokátom so sídlom Jovická 2, Rožňava, proti žalovanému: Poľovnícke združenie Turecká Gemerská Poloma, so sídlom Lesná 288, Betliar, IČO: 51 672 863, zastúpenému JUDr. Pavlom Halajom, advokátom so sídlom Námestie slobody 2, Revúca, o určenie, že žalobca je členom Poľovníckeho združenia Turecká Gemerská Poloma, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Rožňava zo 17. januára 2024, č. k. 11C/23/2022-145

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalovaný je p o v i n n ý nahradíť žalobcovi 100 % trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Rožňava (ďalej tiež len „súd prvej inštancie“ alebo "prvoinštančný súd") napadnutým rozsudkom určil, že žalobca je členom Poľovníckeho združenia Turecká Gemerská Poloma, so sídlom Lesná 288, 049 21 Betliar, IČO: 51 672 863 a priznal žalobcovi nárok na plnú náhradu trov konania.

2. V celom rozsahu tak vyhovel žalobe, ktorú žalobca skutkovo odôvodnil v podstatnom tvrdení, že členská schôdza žalovaného vydala Rozhodnutie č. 2/2022 dňa 4.6.2022, ktorým rozhodla o jeho vylúčení z Poľovníckeho združenia (ďalej len „PZ“) Turecká Gemerská Poloma. Toto rozhodnutie považuje za vydané v rozpore so stanovami žalovaného, preto podal proti nemu odvolanie, keďže mal za to, že orgán žalovaného - členská schôdza nebol na jeho vydanie kompetentný a ani neboli dané dôvody pre jeho vydanie. Samotné dôvody vymedzené v rozhodnutí považuje za účelové a ničím nepodložené. Zo strany žalovaného neobdržal žiadnu odpoveď na podané odvolanie. Poukázal na čl. 2 ods. 3 Stanov žalovaného, § 43 ods. 1 Zákona o poľovníctve, § 7 ods. 1 Stanov Slovenského poľovníckeho zväzu (ďalej len „SPZ“), § 15 ods. 3 písm. e) Stanov SPZ, pričom zdôraznil, že členská schôdza poľovníckeho združenia rozhoduje o vylúčení jeho člena ako odvolací orgán, nie ako prvostupňový. V súvislosti so zásadou dvojinštančnosti takéhoto konania poukázal aj na § 2 ods. 1 písm. a) Disciplinárneho poriadku SPZ, ako aj na § 4 ods. 1 písm. d) Disciplinárneho poriadku SPZ, ktorý ustanovuje, že Výbor PZ môže členovi PZ, ktorý sa dopustil disciplinárneho priestupku, uložiť niektorý z týchto disciplinárnych trestov: d) vylúčenie z PZ. Týmto ustanoveniami Disciplinárneho poriadku SPZ je preukázané, že žalovaný postupoval pri vydaní predmetného rozhodnutia v rozpore s predpismi. Okrem toho žalobca namietal protiprávnosť samotného postupu, nakoľko členská schôdza dňa 4.6.2022 sa konala bez jeho prítomnosti, bol vykázaný z miestnosti bez toho, aby mohol byť oboznámený s konaním, ktoré sa mu kladie za vinu a nebolo mu umožnené náležite sa brániť. Žalobca zdôraznil aj nezákonný postup predchádzajúci vydaniu napadnutého rozhodnutia, kedy samotný program na zvolanie členskej schôdze PZ špecifikovaný v Pozvánke nekorešpondoval s bodmi uskutočnenými na samotnej členskej schôdzi, medzi jeho bodmi absentuje bod programu, ktorý by sa zmieňoval, že sa bude rozhodovať o jeho

vylúčení z PZ. Na základe vyššie uvedeného má za to, že rozhodnutie žalovaného zo dňa 4.6.2022 bolo vydané v rozpore s ustanoveniami Stanov SPZ, v rozpore s Disciplinárnym poriadkom SPZ a z uvedeného dôvodu je neplatné s poukazom na ustanovenie § 39 Občianskeho zákonníka. Od vydania predmetného rozhodnutia mu žalovaný znemožňuje výkon členských práv v poľovníckom združení, pričom iba určovací rozsudok môže odstrániť neistotu či ohrozenie jeho práv a iný spôsob ich ochrany za danej situácie neexistuje.

3. Prvoinštančný súd v napadnutom rozsudku skutkovo vyšiel zo zistení bezo zvyšku zodpovedajúcich týmto tvrdeniam žalobcu, na takto ustálený skutkový stav aplikoval ust. čl. 2 ods. 2, čl. 3 ods. 6 písm. c), čl. 6 ods. 3 písm. f) a j), čl. 7 ods. 1 písm. d), čl. 11 ods. 1, čl. 11 ods. 2, čl. 11 ods. 3, čl. 11 ods. 5 veta prvá, čl. 15 ods. 2 Stanov Poľovníckej organizácie Poľovnícke združenie Turecká Gemerská Poloma zo dňa 31. 03. 2021 (ďalej len „Stanovy PZ TGM“); čl. XI ods. 1 Domáceho poriadku PZ TGM; § 1 ods. 4, ods. 5, § 9 ods. 15 veta prvá a druhá, § 10 písm. a), § 12 ods. 4 písm. d), § 14, § 15 ods. 3 písm. h), Podľa § 15 ods. 3 písm. l), § 16 ods. 1 písm. c), § 20 ods. 1 písm. d), § 20 ods. 3, § 20 ods. 5 veta prvá Stanov Slovenského poľovníckeho zväzu (ďalej len „Stanovy SPZ“); § 2 ods. 1 písm. a), § 4 ods. 1 písm. d) Disciplinárneho poriadku Slovenského poľovníckeho zväzu (ďalej len „DP SPZ“); § 2, § 3, § 12 ods. 1, § 13, § 15, § 159, § 137 písm. b), § 137 písm. c) CSP; § 32 ods. 1 zákona č. 274/2009 Z. z. o poľovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 274/2009 Z. z.“).

4. Súd prvej inštancie sa v prvom rade zaoberal otázkou právomoci súdu prejednať a rozhodnúť vec, pričom uviedol, že v tomto prípade ide o rozhodnutie v oblasti súkromnej, nie verejnej správy, poukajúc na uznesenie Najvyššieho súdu SR z 10.10.2017, sp. zn. 1KO 33/2017, publikované v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR č. 2/2018, v ktorom najvyšší súd konštatoval, že v takom prípade je potrebné postupovať podľa ustanovení Civilného sporového poriadku a preskúmať uznesenia členskej schôdze v klasickom občianskoprávnom konaní, pretože ide o občianske konanie „sui generis“, v ktorom ustanovenia Správneho súdneho poriadku aplikovať nemožno. Rozhodnutie členskej schôdze žalovaného je rozhodnutím na základe stanov združenia v záujmovej oblasti svojich členov, teda v oblasti súkromnej.

5. Ako ďalšou okolnosťou sa súd zaoberal námietkou litispendencie vznesenou žalovaným. Podľa tvrdenia žalovaného na Krajskom súde v Košiciach prebieha konanie pod sp. zn. 8S/165/2021, ktoré sa začalo na návrh žalobcu a ktorý sa v ňom domáha určenia neplatnosti rozhodnutia členskej schôdze žalovaného, ktorým bolo rozhodnuté o jeho vylúčení z PZ. Súd z predloženej žaloby zo dňa 24.9.2021 zistil, že žalobca sa v uvedenom konaní domáha proti žalovanému preskúmania zákonnosti (zrušenia) rozhodnutia žalovaného a to uznesenia č. 3 Členskej schôdze PZ Turecká Gemerská Poloma zo dňa 25.7.2021, ktorým bolo potvrdené Rozhodnutie Výboru PZ o disciplinárnom postihu člena (žalobcu) zo dňa 20.6.2021 č. F./XXXX, ktorým bolo žalobcovi udelené disciplinárne opatrenie zákazu lovu všetkej poľovnej zveri po dobu troch rokov. Na základe uvedeného konštatoval, že ide o rozdielny procesný nárok žalobcu, nie je preto daná totožnosť predmetu konania a preto nie sú splnené podmienky na zastavenie neskôr začatého konania.

6. Vzhľadom k tomu, že žalobou bol uplatnený určovací návrh podľa § 137 ods. 1 písm. c), prvoinštančný súd skúmal splnenie podmienky existencie naliehavého právneho záujmu na takomto určení, ktorý videl v tom, že právne postavenie žalobcu bez takéhoto určenia sa nezmení, žalobca by naďalej zostal vylúčeným členom žalovaného a jedine takýmto návrhom sa jeho právne postavenie môže zmeniť a opäť sa môže stať členom poľovníckeho združenia. Zo žaloby vyplýva žalobcovo tvrdenie, že sa cíti byť členom žalovaného z dôvodu nezákonnosti (neplatnosti) rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní; z kontextu tvrdení žalovaného je zrejmé, že žalobcu za svojho člena nepovažuje. Ak rozhodnutia vydané v disciplinárnom konaní z dôvodov vyššie uvedených nepodliehajú súdnemu prieskumu podľa ustanovení Správneho súdneho poriadku, jediným prostriedkom právnej ochrany žalobcu je žaloba o určenie, že je členom žalovaného, žaloba na plnenie je vzhľadom k charakteru sporných otázok medzi žalobcom a žalovaným vylúčená.

7. Z vykonaného dokazovania dospel súd prvej inštancie k záveru, že členstvo žalobcu v PZ zaniklo rozhodnutím členskej schôdze zo dňa 4.6.2022. Konštatoval, že podľa stanov PZ Turecká Gemerská Poloma (ďalej len „TGP“), čl. 3 ods. 6 písm. c), členstvo v PZ zaniká okrem iného aj vylúčením z PZ. Právomoci členskej schôdze sú upravené demonštratívny výpočtom, pričom členská schôdza rozhoduje o všetkých závažných záležitostiach PZ, okrem iného aj o odvolaniach proti rozhodnutiam výboru PZ o uložení kárných opatrení (čl. 6 ods. 3 písm. j), neuvádza však, že aj o vylúčení člena PZ. Z ustanovenia Stanov PZ TGP (čl. 11 ods. 1) vyplýva, že medzi kárne opatrenia nepatrí vylúčenie člena, nakoľko tie sú v uvedenom článku vymenované taxatívne. Súd prvej inštancie ďalej konštatoval, že v rozpore s týmto ustanovením je ustanovenie čl. 11 ods. 2 a 11 ods. 3 Stanov PZ TGP, ktoré v odseku 2 zveruje právomoc rozhodnúť o vylúčení člena z PZ 2/3 väčšinou hlasov všetkých členov PZ

a v odseku 3 potom uvádza, že rozhodnutie výboru o vylúčení člena z poľovníckeho združenia sa musí vypracovať písomne. V rozpore so stanovami PZ TGP je potom aj Domáci poriadok PZ TGP, ak v časti Disciplinárne opatrenia zveruje členskej schôdzi právomoci vylúčiť člena PZ. V prípade, že by aj samotné stanovky PZ zverovali členskej schôdzi právomoc rozhodovať o vylúčení člena PZ, tieto ustanovenia by boli v rozpore so Stanovami SPZ, ktoré sú podľa § 9 ods. 15 veta prvá a druhá záväzné pre všetkých členov SPZ, orgány a organizačné jednotky SPZ. Podľa Stanov SPZ členstvo v PZ zaniká okrem iného vylúčením z PZ (§ 12), pričom vylúčenie z PZ je jedným z kárných opatrení, ktoré ukladá výbor PZ (§ 20 ods. 1 písm. d)) a v odvolacom konaní o vylučovaní členov rozhoduje členská schôdza nadpolovičnou väčšinou všetkých členov PZ (§ 20 ods. 5 veta prvá). Súd má za to, že Stanovky PZ TGP a Domáci poriadok PZ TGP sú v rozpore so stanovami SPZ, keď zverujú právomoc rozhodnúť o vylúčení člena PZ všetkým členom PZ 2/3 väčšinou, a to viac bez dodržania zásady dvojinstančnosti disciplinárneho konania tak, ako to predpokladajú aj stanovky SPZ, ktoré sú záväzné aj pre organizačné jednotky SPZ. Z uvedeného preto vyplýva, že o vylúčení žalobcu z PZ Turecká Gemerská Poloma rozhodol orgán, ktorý na to nemal právomoc. Súd tiež nemal preukázané, že by k zániku členstva žalobcu došlo inými stanovami predpokladaným spôsobom, preto bolo potrebné žalobe vyhovieť.

8. Rozhodnutie o trovách konania súd prvej inštancie odôvodnil s poukazom na ust. § 255 ods. 1 C.s.p. plným procesným úspechom žalobcu v spore.

9. Proti tomuto rozsudku podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie s návrhom, aby ho odvolací súd zmenil tak, že žalobu zamietne, alternatívne zruší a vec vráti súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. V odvolaní žalovaný vytkol súdu prvej inštancie nesprávnosť právneho posúdenia veci, pokiaľ má za to, že u žalobcu existuje naliehavý právny záujem na požadovanom určení. Odvolateľ poukázal na ust. § 1 ods. 1, 2, § 5, § 9 ods. 1 a § 10 Stanov SPZ, pričom zdôraznil, že uznesenia vyšších orgánov SPZ sú záväzné pre nižšie orgány SPZ, organizačné jednotky SPZ a pre všetkých členov SPZ. Vyšší orgán SPZ je oprávnený v záujme dodržiavania právneho poriadku preskúmať z vlastného podnetu alebo na základe sťažnosti právoplatné rozhodnutia a uznesenia nižších orgánov SPZ, ak je podozrenie, že pri ich vynesení došlo k závažnému porušeniu právnych predpisov. Takéto rozhodnutie môže zrušiť alebo zmeniť, okrem druhostupňových rozhodnutí Rady SPZ a DR SPZ. Podľa § 10 Stanov SPZ organizačnými jednotkami SPZ sú a) poľovnícke združenia (PZ), b) okresné alebo regionálne organizácie SPZ, c) záujmové kluby SPZ, d) ústredie SPZ. Odvolateľ upriamil pozornosť na to, že vzhľadom k hierarchickej štruktúre organizačných jednotiek SPZ mal žalobca možnosť požiadať o preskúmanie rozhodnutia o svojom vylúčení zo združenia RgO SPZ Rožňava (Regionálnu organizáciu SPZ Rožňava), čo však neučinil. Vzhľadom k nevyčerpaniu možností prieskumu disciplinárneho rozhodnutia žalovaného ako organizačnej zložky v rámci štruktúr Slovenského poľovníckeho zväzu nemôže mať žalobca naliehavý právny záujem na požadovanom určení. Zdôraznil, že pokiaľ interné predpisy žalovaného (Stanovky a Domáci poriadok) nezverujú právomoc rozhodnúť o tak závažnom zásahu do práv ako je disciplinárne rozhodnutie o vylúčení zo združenia výboru, ale zverujú ho do pôsobnosti najvyššieho orgánu poľovníckeho združenia – členskej schôdze, pričom pre platnosť takéhoto rozhodnutia požadujú namiesto obvyklej nadpolovičnej väčšiny väčšinu kvalifikovanú (dvojtretinovú), ide o úpravu, ktorá je na prospech členov, preto takýto nesúlad medzi interným predpisom žalovaného a Stanovami SPZ nemožno automaticky vykladať v neprospech žalovaného tak, ako to učinil súd prvej inštancie, pričom len z takejto prísnejšej úpravy, ktorá bola prijatá na posilnenie práv svojich členov, vrátane žalobcu, nemožno vyvodzovať neplatnosť vylúčenia žalobcu z poľovníckeho združenia.

10. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného upriamil pozornosť na to, že zo samotných Stanov SPZ nevyplýva žiadna povinnosť pre jeho člena, resp. člena poľovníckeho združenia, aby rozhodnutia poľovníckeho združenia, ktorým bol niekto disciplinárne potrestaný, vrátane rozhodnutia o jeho vylúčení z členskej štruktúry, explicitne museli byť preskúmané vyšším orgánom SPZ, t. j. miestnou regionálnou organizáciou RgO SPZ Gemer, Rožňava – Revúca (správne označenie organizačnej jednotky SPZ). Zdôraznil, že žalovaný si sám odporuje, pretože aj rozhodnutie o vylúčení v závere udáva, že toto rozhodnutie je preskúmateľné súdom. V súvislosti so žalovaným namietanou absenciou naliehavého právneho záujmu uviedol, že ak rozhodnutia vydané v disciplinárnom konaní nepodliehajú súdnemu prieskumu podľa ustanovení Správneho súdneho poriadku, jediným prostriedkom právnej ochrany je žaloba o určenie, že žalobca je členom žalovaného. Vo vzťahu k namietaným skutočnostiam zo strany žalovaného, ktoré boli prvýkrát uvedené v podanom odvolaní, akcentoval sudcovskú koncentráciu konania podľa § 153 C.s.p., ako aj zákonnú koncentráciu konania podľa § 154 C.s.p., preto by na nich nemal odvolací súd prihliadať. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu Banská Bystrica zo dňa 23.6.2022, sp. zn. 11Co/57/2021.

11. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.) prejednal odvolanie žalovaného ako podané včas (§ 362 C.s.p.), oprávnenou osobou (§§ 359 až 361 C.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je

prípustné (§§ 355 až 358 C.s.p.), bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario C.s.p.), v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 C.s.p., z hľadísk odvolaním uplatnených odvolacích dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. g) a h) C.s.p. a s prihliadnutím na vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok konania v zmysle ust. § 380 ods. 2 C.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného z hľadiska ním uplatnených odvolacích dôvodov nemožno považovať za opodstatnené. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 29.5.2025 po predchádzajúcom oznámení miesta a času tohto procesného úkonu na úradnej tabuli a na webovej stránke tunajšieho súdu a pri zachovaní lehoty podľa ust. § 219 ods. 3 C.s.p.

12. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku, a preto sa v súlade s ust. § 387 ods. 2 C.s.p. v odôvodnení obmedzil len na skonštatovanie, že dôvody, na ktorých podľa odôvodnenia napadnutého rozsudku spočíva rozhodnutie súdu prvej inštancie, považuje bez akýchkoľvek výhrad za vecne správne (§ 387 ods. 1 C.s.p.) a tiež úplné z hľadiska všetkých kľúčových otázok nastolených v priebehu konania pred súdom prvej inštancie oboma procesnými stranami (§ 387 ods. 3 veta prvá C.s.p.). Len na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia, reagujúc tým zároveň na podstatné tvrdenia žalovaného v odvolaní (§ 387 ods. 3 veta druhá C.s.p.), odvolací súd dodáva:

13. Žalovaný svojimi odvolacími námietkami nastolil predmetom odvolacieho prieskumu správnosť právneho posúdenia veci súdom prvej inštancie. Vo všeobecnosti právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikáciou konkrétnej právnej normy na zistený skutkový stav vyvodzuje zo skutkových zistení, aké práva a povinnosti majú subjekty konania podľa hmotného práva. Nesprávnym právnym posúdením je potom potrebné rozumieť omyl v tomto postupe a teda nesprávnosť pri aplikácii práva na skutkové zistenia. O mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak súd neaplikoval právnu normu vôbec, alebo ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť, alebo ak aj aplikoval správny predpis, ktorý tiež správne interpretoval, avšak právnu normu nesprávne na zistený skutkový stav aplikoval, teda v skutkových okolnostiach z právnej normy vodil nesprávne závery o právach a povinnostiach strán.

14. Odvolací súd sa stotožňuje so spôsobom právneho posúdenia veci súdom prvej inštancie a za celkom správny považuje jeho záver, že žalobca v okolnostiach prípadu na požadovanom určení mal naliehavý právny záujem. Tento záver aj z pohľadu odvolacieho súdu zodpovedá skutočnostiam, ktoré vyšli najavo v priebehu konania pred súdom prvej inštancie ohľadne právom predpokladaných možností ochrany, pričom pokiaľ odvolateľ tvrdí aj inú eventualitu ochrany, činí tak neprípustne až v odvolacom konaní. Argument odvolateľa o tom, že žalobca nevyčerpal možnosti prieskumu disciplinárneho rozhodnutia a preto jeho určovací žaloba nemá naliehavý právny záujem, je totiž založená na nových tvrdeniach o úprave v Stanovách Slovenského poľovníckeho zväzu a o tom, že taká úprava poskytuje žalobcovi adekvátnu ochranu majúcu v okolnostiach prípadu plnohodnotne nahradiť ochranu súdu.

15. Podľa ust. § 154 C.s.p. prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí.

16. Podľa ust. § 366 C.s.p. prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

17. V citovanom ust. § 366 C.s.p. je vyjadrený systém neúplnej apelácie odvolacieho konania, podstata ktorého spočíva (tiež) v zásadnej nemožnosti prihliadať v odvolacom konaní na odvolaciu námietku, založenú na takom prostriedku procesného útoku alebo procesnej obrany, ktorý nebol uplatnený už pred súdom prvej inštancie, a to až na taxatívne stanovené výnimky - skutočnosti poukazujúce na nedostatok podmienok konania, vylúčenia sudcu alebo obsadenia súdu, ktorými má byť preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej alebo ktoré odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť pred súdom prvej inštancie.

18. Žalovaný v odvolaní argumentoval, že žalobca mal možnosť požiadať o preskúmanie rozhodnutia o jeho vylúčení z poľovníckeho združenia Regionálnu organizáciu SPZ Rožňava, poukazujúc na § 9 ods. 1 Stanov SPZ, podľa ktorého vyšší orgán SPZ je oprávnený preskúmať z vlastného podnetu alebo na základe sťažnosti právoplatné rozhodnutia a uznesenia nižších orgánov SPZ, ak je podozrenie, že pri ich vynesení došlo k závažnému porušeniu právnych predpisov. Túto argumentáciu však žalovaný prvýkrát uplatnil až v odvolaní. Z obsahu spisu ale podľa zistenia odvolacieho súdu vyplýva, že žalovaný nepochybne mal reálny procesný priestor i vecný dôvod uvádzať tvrdenia o nevyčerpaní možností prieskumu disciplinárneho rozhodnutia zo strany žalobcu a tieto aj preukazovať, no aj napriek tomu tieto prostriedky procesného útoku a procesnej obrany v celom priebehu konania pred súdom prvej inštancie neuplatnil, ide teda o procesne neprípustnú novotu, ktorú v odvolacom konaní nemožno použiť v zmysle ust. § 366 C.s.p.

19. Na margo argumentácie žalovaného, aj keď, ako už bolo zmienené, je založená na procesne neprípustnej novote, odvolací súd zdôrazňuje, že v prípade rozhodnutia bez právomoci je už z podstaty narušený inštančný systém preskúmania, a preto len poukaz na to, že na úrovni SPZ bol orgán oprávnený preskúmať právoplatné rozhodnutia - teda rozhodnutia, ktoré boli vydané orgánmi s právomocou, nemôže pre odvolateľa privodiť priaznivejší výsledok. Navyše, pokiaľ za týchto okolností, za ktorých je potrebné skutočne pripustiť, že nebolo možné pre žalobcu sa zorientovať a žalobca podal žalobu v zmysle poučenia v rozhodnutí o vylúčení zo dňa 4.6.2022 na súde, o to viac je namieste túto ochranu uprednostniť.

20. Odvolací súd z týchto dôvodov ako vecne správny potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie s použitím ust. § 387 ods. 1 C.s.p., a to v napadnutom vyhovujúcom výroku, rovnako aj v závislom výroku o trovách konania, majúcom správny základ v plnom procesnom úspechu žalobcu v spore.

21. Podľa ust. § 396 ods. 1 C.s.p. ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

22. Podľa ust. § 255 ods. 1 C.s.p. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

23. V odvolacom konaní mal žalobca plný procesný úspech, preto mu v súlade s citovaným zákonným ustanovením vzniklo právo na náhradu trov konania proti žalovanému, ktorý bol v odvolacom konaní neúspešný. Na tomto základe odvolací súd priznal žalobcovi nárok na náhradu 100 % trov odvolacieho konania.

24. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné (§ 355 C.s.p.).

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak: a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.). Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak: a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.). Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.). Táto povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a procesnej obrany, okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.)